

Johann Cothmann

**Prorector Academiae Rostochiensis Johannes Cothman S.S. Theologiae
Licentiatus & Professor. Ad funereas exsequias Quas ... filiulae Catharinae
Elisabethae Getels/ Hodie hora prima in aede Mariana parant Moestißimi
parentes. Omnes almae huius Universitatis cives peramanter invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1631

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777444127>

Druck Freier Zugang

Cothman, J.,

in C. E. Getelt.

Rost. 1631.

4.

PRORECTOR
Academiae Rostochiensis
JOHANNES COTHMAN
S. S. Theologiae Licentiatuſ &
Profeſſor.

Ad funereas exſequias

Quas

Melliſſima ac ſuauiſſima filiola

CATHARINÆ
ELISABETHÆ Getels/

Hodie hora prima in æde Mariana parant

Maſſiſſimi parentes.

Omnes almae hujus Uniuerſitatis ciues
peramanter invitāt.

ROSTOCHI

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.
ANNO M, DC. XXXI.

PRORECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOHANNES COTHMAN, S.S.
Theologiæ Licentiatus & Professor.

Uulgatum illud : Diversos diversa juvant, nec voto vivitur uno, si unquam ante hac, hoc seculo certè verissimum est. Nam suus cuiq; mos, suum cuiq; pulchrum. Et scinditur studia in contraria vulgus. Hinc alios sectari videmus voluptatem, alios honores & divitias &c. de quibus tamen dictum nervosum Thomæ de kempis usurpare non dubitamus, nonne, inquit, vides omnia esse vana. verè vanitas est talia sectari, cum mors improvidos ejusmodi affeclas opinione celerius sæpius abripiat. Satiùs ergo est hoc imprimis tempore calamitatum ferace mortem meditari qua nihil certius, hora illi licet sit incerta. Dicente enim poeta: mors certa est incerta dies, hora agnita nulli. Conducit verò crebra mortis meditatio hoc potissimum exulceratissimo seculo, quo, ut comicus loquitur malum malo sese agglutinat; qui enim

A 2

mori-

moriendum sibi ſæpius cogitat, facilius quasvis
adverſitates, graviſſimas licet ſuſtinet. Expen-
dit enim preſſuras non fore perpetuas, ſed ſua-
viſſima ſubſecutura vitæ alterius ærumnarum
neſciæ halcyonia. Unde B. Auguſtinus inquit:
audacter pronuntio, quoniam principium ho-
minis vitæ, initium dolorum, fuere philoſophi
hæc non ignorantes, quia in ortu puerorum lu-
gebant, in morte gaudebant, hæc ſignantes, quia
homo ad laborem naſcitur, & ad requiem mo-
ritur. Meditatione mortis homo Chriſtianus
peregrinantes imitatur, qui licet varias experi-
ri cogantur itineris difficultates, cunctas ta-
men non ſolum patienter perferunt, ſed & ſpe
liberationis instantis ſuperant. Haud aliter
Chriſticola, qui ſe in hoc ſeculo tempeſtuoſo
peregrinum eſſe agnoſcit, omnes adverſitatum
impetus irreverberatis obtutibus, ut Auguſti-
nus loquitur, aſpicit, tandemq; divino fretus
auxilio vincit. Carni equidem & ſanguini per
peccatum corruptis, vitæ præſentis ærumno-
ſa facies eſt moleſtiſſima, adeo quidem ut & ſan-
ctiſſimi vitæ hujus pertæſi, nativitatſ ſuæ diei
maledixiſſe legantur; ijdem tamen Spir. S. gra-
tiâ ſeſe reſcolligentes, meditatione mortis ac
ſubſecutura ad vitam æternam reſurrectionis
ſeſe

sefe solati suut. Unde sapientissimus mortali-
um Salomon, melior est, inquit, dies mortis die
nativitatis. Quotquot ergo suos ex hoc procel-
loso mari per mortem ad vitæ æternæ portum
tutissimum præmiserunt, meditatione hac o-
mnium optimè sefe consolari valent. Si namq;
vero consonum illud Ciceronis: habet præteri-
ti doloris secura recordatio delectationem,
quanta credimus perfunduntur lætitia, vitæ
cœlestis portum attingentes; beati enim illi
sunt & à laboribus suis requiescunt. sunt in ma-
nu Domini, ubi facietate gaudiorum in conspe-
ctu Jehvæ afficiuntur & nullum quo nos super-
stites indies premimur, attingite eos malum. Hu-
jus felicissimæ jucunditatis & jucundæ felicitatis
compos facta est, beatissima animula *Catharina
Elisabetha Setels* / antequam malitia cor-
rumperet & mutaret intellectum ipsius, aut do-
lus deciperet illius animum. vix annum enim
complens animulam Deo creatori, redemptori
& sanctificatori reddidit. Nam cum ipso die
Michaelis 29. septemb. anni præteriti 1630. lu-
cem hanc aspexisset, 30. octob. anni currentis,
inter 9. & 10. matutinam denata est. Confide-
rantes autem defunctulæ nostræ vitæ brevitatem,
vitam hanc præsentem ventum esse cito

A 3

præ-

prætervolantem, adeo ut vivere nostrum nihil aliud sit, quam ad mortem transire rectè affirmamus. Id piè secum expendens Gregorius, vita, inquit, mea naviganti similis est, sive dormiam sive vigilem semper festinans vado ad mortem. Nam ut poeta ait: mors & fugacem persequitur virum, nec parcat imbellis juventæ poplitibus. Avum paternum defunctula nostra habuit virum spectatissimum ac prudentissimum Dn. *Hennigum Gesele* celeberrimæ urbis Brunsvicensis patricium eminentissimum. Aviam autem paternā *Magdalenam von Plessen* p. m. matronam non solum nobilem, sed & in super virtutibus sexui fæmineo competentibus, ornatissimam. Avus maternus fuit vir Nobilissimus consultissimus & clarissimus *Christophorus Sturzius* J. U. D. eximius, & historiarum in hac universitate nostra professor publicus & serenissimorum Regum Danicæ *Friederici Secundi*, & poloniæ *Sigismundi Tertij* consiliarius Magnus, Cujus defuncti locum jam supplet vir consultissimus & clarissimus Dn. *Johannes Moringius* J. U. D. & causarum forensium practicus celeberrimus qui cum locum Avi defuncti, ducendo Aviam *Catharinam Clingiam*, matronam p. m. honestissimam, memor

mor, istius: qui succedit in locum, succedit in
jus teneret, locum illum ut avum decet egregiè
ornavit. pater defunctulæ nostræ est vir consul-
tissimus & clarissimus Dn. *Johannes Wetzel* J. U.
D. celeberrimus & Dicastrer Megapolensis
Advocatus & procurator vigilantissimus &
dignissimus. Materverò Nobilis *Eva Sturzia*
fœmina lectissima, virtutibus sequiorem se-
xum condecorantibus insignis. His laudatis ac
præcipui nominis majoribus beatula nostra a-
nimula profeminata, mortis violentiam decli-
nare non potuit. Hinc verum esse videmus il-
lud Horat: mista senum ac juvenum densantur
funera: nullum sæva caput proserpina fugit.
Facile autem conijci potest, quanto in mœrore
mœstissimi versentur parentes, filiulæ Suæ
charissimæ obitum considerantes; cui tamen
modum imponent, expedientes, non illud ser-
vij Sulpitij de obitu Tulliæ filiæ Ciceronis di-
centis: in unius mulierculæ animula si jactura
facta est tantopere commoveris? Quæ si hoc
tempore non suum diem obiisset, paucis post
annis tamen ei moriendum fuit, quoniam ho-
mo nata fuerat: sed dictum spiritus sancti, de
mortuis in Christo, affirmantis: non esurient
neq; sitient amplius, nec cadet super illos sol.
neq;

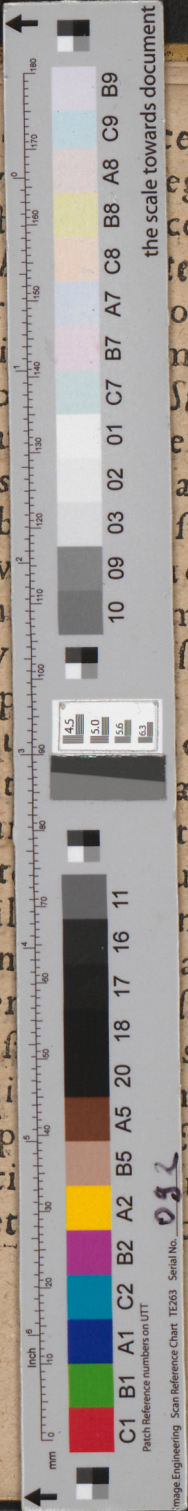
neq; ullꝝ æstus, quoniã Agnꝝ qui in medio thro-
ni est deducet illos ad vivos aquarum fontes.
Beatissimam hanc & omnibus modis exoptan-
dam vitæ hujus ærumnosæ cum æterna permu-
tationem expendentes de mortuis in Christo
dolorem mitigabimus imprimis sententiam
Ciceroni à Servio Sulpicio de Tullia scriptam
temporiq; moderno convenientem trutinan-
tes: Quid, inquit, fuit quod illam hoc tempore
ad vivendum magnopere invitare posset? Quæ
res? Quæ spes? quod animi solatium? nostrum
autem est cives Academici omnium ordinum
spectatissimi ad declarandam erga mæstos pa-
rentes *omnibus* funus comitari ea frequentia,
quam unusquisq; sibi viam omnis carnis ingre-
dienti exoptat. Id ut ab omnibus jurisdictio-
nem Academicam agnoscentibus fiat, pera-
manter rogo & moneo. convenite itaq; confer-
tim cives Academici ad hor. primam in æde
Mariana, ac præsentia tempora Deo rerum o-
mnium moderatori sapientissimo pijs ac devo-
tis precibus committite. P. P. Sub Academia
Sigillo 1, Novembr, Anno 1631,

✂

mor, istius: qui succedit in lo-
jus teneret, locum illum ut av-
ornavit. pater defunctulæ nost-
tissimus & clarissimus Dn. *Joh.*
D. celeberrimus & Dicafter
Advocatus & procurator vi-
dignissimus. Materverò Nob-
fœmina lectissima, virtutibu-
xum condecorantibus insignis
præcipui nominis majoribus b-
nimula profeminata, mortis v-
nare non potuit. Hinc verum
lud Horat: mista senum ac juv-
funera: nullum sæva caput p-
Facile autem conijci potest, qu-
mæstissimi versentur parent-
charissimæ obitum considerat-
modum imponent, expendent
vij Sulpitij de obitu Tulliæ fil-
centis: in unius mulierculæ an-
facta est tantopere commover-
tempore non suum diem obij-
annis tamen ei moriendum fui-
mo nata fuerat: sed dictum sp-
mortuis in Christo, affirmanti-
neq; sitient amplius, nec cadet

the scale towards document

cedit in
egregiè
consul-
telt J. U.
olensis
nus &
Sturzia
em se-
atis ac
stra a-
decli-
nus il-
santur
fugit.
ærore
æ Suæ
tamen
ad ser-
nis di-
actura
si hoc
s post
n ho-
ti, de
arient
os sol.
neq;